

ALEXANDRU OBEDENARU

68669

SONETE

1888—1916

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA BUÇOVINA
1916

22594

417024

PC 230/06

B.C.U. Bucuresti

C417024

Alexandru Obedenaru
PORTRET DE SCULPTORUL PACIUREA

P A T R I A

Din adâncimea înstelată răsari, zeiță legendară,
Precum te-ai nuanțat din raze unor voievozi și trubaduri,
Lângă izvoarele din Argeș, între coline și păduri,
Cântând ca'n Sarmizegetusa când legiunile intrară.

Edificași o catedrală ca'n vis lui Neagoe s'apară,
Fanar și jeaf și umilire, tu n'ai putut ca să înduri,
Intins-ai mâna către Tudor printre mulțimea de panduri,
Și lanțurile tiraniei la Dunăre se sfărâmară.

Neșovâind Bolintineanu îți dete cugetarea-i toată ;
Te-acopereau cernite zale când Horia fu pus pe roată ;
Unit-ai Grivița cu Walter prin glorioasă cununie.

Ai luminat divina frunte a bardului de la Mircești ;
In splendid sbor d'eternitate, despică zarea purpurie,
Precum ai străbătut Carpații, pe Radu-Negru să primești.

BLESTEMUL LOUVAIN-ULUI

Vechi turnuri prăvălite, sculptură sfărâmată,
 Orbitele-ți să poarte ca neschimbat decor,
 Cetatea-ți strămoșească, barbar jefuitor,
 S'o vezi, în zori și noapte, pe tine dărâmată.

Stindardul tău rămâe ca o sinistră pată,
 Să n'auzi de cât gemăt din clipe de omor,
 Izbit de mii cadavre, în sumbrul viitor;
 Să'nnoși pe mări de sânge și lavă 'nflăcărata.

Din trib vandalic, arta n'a sguduit nici-unul,
 Ale Minervei temple le-ai doborât cu tunul,
 Splendori de zece secolii le-ai preschimbat în scrum.

Louvain, Louvain, răcni-vei, în infernal ospiciu,
 Morman de morți călugări va 'nhide al tău drum,
 Rânjind, aprinde-ți rugul, în ultimul supliciu.

LA MALÉDICTION DE LOUVAIN

par Alexandre Obédénare

Vieilles tours démolies, sculptures brisées, que tes orbites gardent comme décor interchangeable : ta citée ancestrale, barbare pillageur, que tu la vois, à l'aube et pendant la nuit, sur toi demolie.

Que ton étandard reste comme une tache sinistre, que tu n'entendes que râles des instants du crime ; heurté par mille cadavres, dans l'avenir sombre, que tu nage sur des mers de sang et de laves enflammées.

L'art n'enfièvre aucun du tribus des Vandales ; les temples de Minerve, tu les a demolis avec le canon, splendeurs de dix siècles, tu les a changées en cendres.

Louvain. Louvain, tu hurleras dans l'hospice infernal, des hécatombes de moines tués, fermeront ton chemin, grinçant, al-lume le bûcher pour ton dernier supplice.

Traduit du roumain par

M-r Georges I. Stratulat

AVE MARIA

Lângă prăpastia hidoasă,
In al' distrugerei minut,
Fecioară, tu m'ai reținut
Tot ca o mamă generoasă.

Străbat vecia viforoasă,
Nemărginit și-adânc trecut;
Nedesgustat, neabătut,
Pierzând dorința veninoasă.

Sub plumburiile ruine,
Mă 'nspăimântai destul de mine,
De-al nebuniei stins profil;

É întreruptă agonia,
Reanimând vechiul argil,
Am înviat, Ave Maria.

VANITAS :

În svârcoliri de umbră, când pari stăpânitor
Peste comori, pământuri, pe 'ntreaga omenire,
Recolta de iluzii dispăre cu grăbire,
Lângă triumf, peirea ți-a dat al ei fior.

Viteaz, puternic, tânăr și neoprit în sbor :
De ură, de durere, de vrajbă, de 'ndârjire,
Joc straniu, vreii, pe secolii, extaz, nemărginire,
Să-ți duci, etern, prin ceruri : fantasma de actor.

Suprema bătrânețe sosește nechemată,
Așa precum poți spune că ai visat odată,
Continuă povestea : că n'ai fost înșelat

De timp, femeii, prietenii, de toți ai tăi, de tine,
Și de nimic, pe lume, nu te-ai cutremurat,
Sub țeastă-ți, Zevs va stinge, ușor, regești destine.

REAPARIȚIUNE

Vandalii îți tăiară sînul și grabnic te-au crucificat,
Te 'nvinuiau ca vrăjitoare că vindeci rănile mortale,
Renașterea Neolatină, lângă Florența, te-a 'nviat

Intocmai ca 'n mitologie, prin stânci și crânguri sepulcrale.
Și eu te-am admirat odată, prin foc de-obuze blestemate,
Și între valuri și cadavre, ai mângâiat figuri crispate.

Trecuși prin stepe și dezerte covârșitoare de tristețe,
— Acolo numai regii artei au simfonii și viziuni, —
Prin țări sub vecinică teroare, cu țepi roșite de străbuni,
Unde s'ascunde lașitatea sub mii, patriarhale fețe.

Și viața te-a reprins când Cronos mi-a simuls toți anii de junețe;
Eu am crezut că ești Erato, prin vis de farmec și minuni;
Te-a legănat superb gândirea când rătăceam între furtuni,
Amurgul meu împurpurează transcendentala-ți frumusețe.

IN AMURGUL LUMILOR

Ți s'a răpit și țărni și soare,
Bătut-ai la sinistre porți,
Trecut-ai peste câmp de morți,
Sub șuerări îngrozitoare.

După restriști umilitoare,
Rânjind către stupide sorți,
Ai fi dorit să te transporti
Sub mările adormitoare.

Și ca final de tragedie,
Constrâns să joci și pe frânghie
In cercul unui comic burg ;

Dar tu zărit-ai viitorul,
Și într'al lumilor amurg,
Tot vreai să-ți mai salvezi poporul.

ZÎMBET DIVIN

Cu Valens m'am pierdut prin ciază;
In timp medieval, barbar,
N'am tresărit o dimineață.

Și după somnul milenar,
Florența: nimfele drapase
In amarantică mătase.

Pornind din Malta spre Feroe,
Printre flotile ucigașe,
N'avui, acum, simțirea lașe,
Și nici nu mă 'mbătaî ca Noe.

Pe țarm, mai fatalist ca Foe,
Lângă distrusele orașe
Și printre tunuri uriașe,
Zării zîbind umbra lui Joe.

UMBRA DE BITUM

Lângă funestele ruine,
Sub învrăjbirii și uragan,
Tenebrele unui ocean,
In zori, s'au deslipit de tine.

Sdrobit sub ziduri bizantine,
Cu gândul prins de-un cânt roman,
Nu vream, ca doborât titan,
Nici moarte, nici al vieții bine.

Pe sinul meu, tânguitoare,
Zărit-ai zilele-mi de-oroare,
Fără Penași și fără drum;

Dezertul neagră te trimise,
Cernind cu umbra-ți de bitum
Cele din urmă paradise.

INTRE VĂZDUH ȘI VALURI

Departate de vaste orașe,
Prin lumii de miracol m'ai dus,
Nacelă cu sbor nerăpus
De furii absurde, vrăjmașe.

Sirene, lascive și lașe,
Rozalbe în splendid apus,
Voiau să absoarbă ce-am spus
Din gânduri și patimi trufașe.

Iar tu, egipteană subtilă,
Privit-ai, cu groază și milă,
Cum visul mă duce spre cer.

Căzuse fantastic pământul,
Pătruns-am eternul mister,
Și Cronos mi-ascunse mormântul.

SECOLULUI AL XX

417024
Surprins de patime rebele,
Rotit de-ale planetei sorți,
Ai fost, dintre aprinse porți,
Desprins ca un Mefistofele.

O, Veac al sborului prin stele,
Al milioanei de morți,
Deluviu și mister ce porți
Să 'nchege visul țării mele.

Probași, în prima ta șeptime,
Un cult regesc pentru mulțime,
Din Sprea pân' la Pacific.

Fatal arhanghel vagabond,
Tu n'ai să mai trăsnești nimic
Din basmul burgului Termonde.

SECOLULUI AL XIX

Ai răsărit mărinimos
În generoasele-ți torente,
Lovind în lupte vehemente
Tot despotismul nemilos.

Brutal, ridicol, sângeros,
În hărțueli inconștiente,
Cernind superbebe momente,
Te-ai prăvălit fără folos.

Lăsând pe țarmuri: învrăjbire,
Instinctul cinic de răpire,
Ai scos plugarul la mezat.

Născuși o tragică piaiță
Cu gest teribil, desperat,
Un demon răpitor de viață.

IN 1877

Lângă gîmnia dărîmată,
Zăcea privind ultim apus,
Rănit adînc, cu gîndul dus
Către cămin, zări o fată;

Era 'n oțel învestmîntată,
Venea cu vulturii de sus,
Cîntînd prin gloanțe l'a condus
In hora cea mai sîngerată.

Purtînd de-alungul frunței late:
Un cerc de umede granate,
Un nimb de zeu îi dăruise;

In purpură moartea 'l-ingheață,
Raze de-amurg l'acoperise,
S'a stins dînd Romîniei viață.

SECOLULUI AL XIX

Ai răsărit mărinimos
In generoasele-ți torente,
Lovind în lupte vehemente
Tot despotismul nemilos.

Brutal, ridicol, sângeros,
In hărțueli inconștiente,
Cernind superbebe momente,
Te-ai prăvălit fără folos.

Lăsând pe țarmuri: învrăjbire,
Instinctul cinic de răpire,
Ai scos plugarul la mezat.

Născuși o tragică piaiă
Cu gest teribil, desperat,
Un demon răpitor de viață.

IN 1877

Lângă gîmnia dărîmată,
Zăcea privind ultim apus,
Rănit adînc, cu gîndul dus
Către cămin, zări o fată;

Era 'n oțel învestmîntată,
Venea cu vulturii de sus,
Cîntînd prin gloanțe l'a condus
In hora cea mai sîngerată.

Purtînd de-alungul frunței late:
Un cerc de umede granate,
Un nimb de zeu îi dăruise;

In purpură moartea 'l-ingheață,
Raze de-amurg l'acoperise,
S'a stins dînd Romîniei viață.

MADONA ȘI FANARIOTUL

Fugea un bey peste hotare
Și'n setea 'i de fanariot,
Voia ca să răpească tot
Ce ochii lui prindeau în zare.

După orgii și profanare,
Rânjea hidos ca un netot,
Și mersul lui părea înnot
Pe cea măi înroșită mare.

Minunea de-aur și porfire
L'oprise 'n porți de mânăstire,
Ar fi distrus și temelia ;

De-o scară, fruntea 'și-a plesnit,
Zărind în ușe pe Maria
Sclipind în aerul cernit.

SECOLULUI AL XVIII

— REVOLUȚIA FRANCEZĂ —

Tu ai fost superbul trăsnet prăvălind despotic cer,
Colorat-ai, în amurguri, lanțurile sfărâmate,
Liberând întreg pământul de nemernici și păcate,
Calea ta fu luminată de Rousseau și de Voltaire.

Ai roșit răspântii, riuri și al ghilotinei fier,
Cântecul, filozofia, drumuri, piețe și palate,
Ai purtat gândiri, avânturi și minuni realizate;
Cei trei Ludovici din tine nu 'ntrec pe Robespierre.

Jafurile milenare n'au lăsat nimica sacru,
Sărbătorile din parcuri le-ai sfârșit în crunt masacru,
Și ți-ai împlinit menirea de misionar-profet.

Ai stropit de sânge: scene din Watteau fixat în turn,
Ai întretăiat, prin răcnet, monotonul menuet,
Și 'ngrozit de Bonaparte, ai căzut lângă Saturn.

IMPRESIUNI DIN THESSALIA

— SFÂRȘITUL SECOLULUI AL IV DUPĂ CRIST —

Intr'un funest decor ce'nșală,
Forțat ca viața s'o accept,
S'a tot izbit de al meu piept:
Hekate cu figura-î pală.

Sub o splendoare ireală,
Eșii din visuri: înțelept;
Nu m'a surprins nimic inept,
Pe-un țarm de jeaf și lăncezeală.

Alé mișeilor insulte,
Urechile-mi n'au vrut s'asculte;
Zărit-am în mocirlă, jos:

Libertii, sicarii și hetaire,
Convoi ridicol și hidos,
Dar cu instinct de stăpânire.

IN NICOMEDIA

— SFĂRȘITUL SECOLULUI AL III DUPĂ CRIST —

Lui C. Ovirigus Paligutius

Și cumpărându-mi sclavi, mi-ai aruncat mult laur
 În amfore, în urne, în cupele cu vin;
 Tabletele-mi din codex stropit-ai cu venin,
 Schimbându-te din câine în fioros balaur.

Te umilea, Ovirigus, al strofelor tezaur,
 Hidoasă arătare de libyan meschin,
 Spre a 'ngheța pe harpă-mi și cântec și suspin,
 Intins-ai neagra-ți ghiară spre coardele de aur.

Când nava-mi ancorase pe atici țărături calde,
 Cu false chei deschis-ai lădița-mi cu smaralde,
 Dar Zevs trânti, sub fruntea-ți un viscol turbulent;

Prin tine, tot infernul: oroarea desvoltase,
 Zărit-am ai tăi creeri pe roșul paviment,
 Și cancer și ftizie mocirla-ți încuibase.

FLUTURI

În legănarea nopții, lipit de-a ta sculptură,
Înalt spre Cytherea tot imnul meu subtil;
După splendori olympici, un sacerdot umil
N'ar mai dori nici aur, nici glorie, nici pretură.

Ne'nsălmântat de monștrii și nepurtând armură,
Pe-o navă, o, Tryphera, sbura-vom pân'la Nil;
Când soarta peste suflet s'a 'ntins ca un reptil,
Pot să despici și Styxul, înconjurat de ură.

Voiam să pierd mâhnirea sub fulgerări barbare,
Ca un miragiu libyc ai scânteiat în zare,
Vis răsărit pe-o barcă și 'mprăștiat de-ocean.

Acum fantasma-ți albă din clipele d'extaze
Și umbra-mi așvârlită pe-un cântec phrygian,
Schimbându-se în fluturi, s'au nimit pe raze.

PROSCRIS

Pretorienii din cetate
Mă îmbrâncesc într'un abis,
Ce profanaî spre-a fi proscris
De sluji liberti, de laşitate ?

De mult, în timpuri blestamate,
Copil vrăjit de-un atic vis,
Prin fulger, drumuri am deschis
Centuriilor oprimate.

O, Zevs, de dincolo de stele:
Tu eşti pe gândurile mele
Unic, etern stăpân suprem ;

Din colosala-ţi legiune,
La Tibru m'ai trimis să gem
Ca lut aprins ce o minune.

DARUL ASIATIC

Când Marte îmi distruse toți Larii și Penații,
Lății, pe malul pontic, teroarea printre Geți;
Ne 'nveninat, Zeiță, de ploaia de săgeți,
Sub vraja care 'nghiață, pe secolii, și 'mpărații.

Au pus pe fugă Parții, am doborât Sarmatii,
Acoperii prăpastii cu ageri călăreți,
Cu stârvuri săturat-am toți vulturii semeți;
Dar n'a oprit Olympul de a-mi ucide frații.

Din Asia, sosit-ai pe nava-ți sclipitoare,
Păreai, sburând pe valuri, în răsărit de soare,
Fantasmă de -- alabastru în hainele regești;

Și atingând nisipul roman, ântâia dată,
Voind ca 'ntreaga lume, în mine, s'o sdrobești;
Ca dar, primii în pieptu-mi: păgâna ta săgeată.

AED-LEGIONAR

Bellona sângeroasă de Lațiu mă desparte,
Corintul desfășoară naiadele în zori,
La Paphos: mii nubile au răsărit din flori
Și m'a vrăjit vecia pe-ale Athenei arte.

Din arc făcuî o harpă, în tabăra lui Marte,
Zării în Mytilene: supremele splendori,
Părea un danț olympic în sborul către nori,
Ducându-ți tot avântul, de-Arhipelag, departe.

A nimicirei nimfă se va 'nchea în ușe;
În urnă, umbra vieții va grămădi cenușe;
Dintr'un potop de sânge, Infernul m'a respins.

Apără voluptoasă distrugătoarea zee,
Așa precum, la Tomis, Erato mi-a surprins
Și gândul și junețea și vis și epopee.

DRIADELE DIN APENNINI

Fără triumfuri consulare,
Fără amicii lui Horațiu,
Sorbii din viață cu nesațiu,
In drumul către columbare.

Toate dorințele barbare,
Erato, le-am pierdut prin spațiu,
Tu știi că n'am lăsat în Lațiu :
Nici sclavi, nici holde, nici altare.

Dupe-a oceanelor mânie,
N'am ancorat, cu lăcomie,
In porturile norocoase.

De haïta lupilor haini,
Păzi-vor' ale mele oase :
Driadele din Apennini.

ITINERAR ANTIC

Sburai ca o fantasmă, fascinatoare zee,
Cu aripile mele prin uragan turbat :
Strânsei blonda-ți beteală pe corpul tău lactat,
In adâncimi bitumici pierși ca o scântee.

Trecut, titanici lupte al tău fior închee,
Din depărtări; sculptura-ți enorm a fulgerat,
S'a prăvălit Olympul și stepa m'a 'nceleștat,
Dar ai străpuns de raze cernita-mi epopée.

Trecui prin negre valuri și flacări ca Heracle ;
M'a rechemat iar viața, dintre funebre facle ;
De stânci, dumbrăvi și riuri tot sufletul fu prins.

La templul tău dorit-am s'ajung o dimineață,
Cetatea lui Quirinus divinul gând a stins ;
Am fost surprins pe Istru de scyfi și sloi de ghiață.

DIN SBOR ITALIC

Mă legăna furtuna pe nava-mi de zorele,
Trântit pe amarante și floi de liliac,
Zăream căzând pământul stins, devastat, sărac,
Crăpat de cataclisme și patime rebele.

Se profila Diana superbă printre stele,
Morpheu încinse fruntea-mi în vraja unui mac,
Păream că tot alunec etern pe-albastru lac,
Fără s'asvârî pe Roma: sarcasmul prin libelle.

Și nu de sbor, o frică m'a încheștat în vise,
Treî sclavi hidoși acasă-mi, furau din manuscrise,
Din lada cu rulouri făcură un sicriu;

Și ce n'au smuls voiră pe-un rug ca să distrugă,
Dar i-am văzut la Tibru, sub cerul plumburiu:
Urlau, turbați ca lupii, mușcându-se din fugă.

IN AMURGUL IMPERIULUI

Ți-acoperă figura și groază aîbi de tine,
 Ți-a dat întinsa mare cohorte de pirați,
 Clienți, liberti și retori umili și cumpărați.
 Și gestu-ți hotărăște umanele destine.

În vis te năpădește masacru și ruine,
 Ai tăi sunt trași în țepă, de rug carbonizați,
 Și despicați în două, la bestii aruncați,
 Lângă ospăț germanic, pe sacrele coline.

În spețele auguste n'am stat eu, nici-odată;
 N'am lingușit pe nimeni, n'am așteptat răsplată,
 N'am strâns în juru-mi: negri, pitici și animale.

Chiar depărtându-mi harpa de umbra de 'mpărat,
 Tot i-am stropit odată și togă și sandale,
 Coroană, ochi și suflet cu sânge de-oprimit.

UNICA DORINȚĂ

Teroarea îmi crispase și masca de copil;
 Prin suflet, viața 'ntreagă se schimbă în tortură;
 În zori se 'nfășurase o tragică făptură:
 Himeră, sfinx, meduză, sirenă și reptil.

Și n'am râvnit nici aur, nici gloriă, nici pretură;
 Invidiai granitul din sacrul peristil,
 Chiar necerând nimica, găsiî un for ostil,
 Și n'am întins nici brațul spre flori, sesterți, armură.

Și din amurg, o umbră nu s'a 'ndurat să vie,
 S'a risipit prin haos: fantasma din junie;
 Bithynia, Caucazul n'au dat nici o sculptură.

Când negrul silf va stinge speranță și căminul,
 În fața Proserpinei, prin larg vârtej de ură,
 În drumul frânt de Isis, doresc să scuip destinul.

VEDENIA LEGIONARULUI

Nici ochi, nici suflet nu vor plânge,
Schimbându-ți forma prin păduri;
Acum, iar atice sculpturi:
Sub țeasta mea, visul le strânge.

Am braț menit pentru a 'nfrânge,
Prin foc și prin dărâmături,
Rezist fatalei lovituri,
Străbat deluviul de sânge.

Dispari, glas, flacăra bizară,
Sirenă, dragostei: avară,
Răpind din cer: numai colori.

Din mare: numai svârcolire,
Mai sus de soartă, nu dobori
Nici gând, nici vraja de iubire.

PURIFICĂ TOT VISUL...

Țesură 'n mii de intrigă: hidoasă înscenare,
Liberți și sclavi și rude, amici au cumpărat;
Licoarea nebuniei în cupe ți-au turnat,
Ca umbra-ți să nu meargă de cât spre columbare.

Ți-au desfăcut ruloari cu degete murdare,
Ce n'au furat în grabă, au ars, au copiat;
Intreaga-ți epopee: oceanul a păstrat;
Nu-ți dăruie otravă nici țările barbare.

Sicilia, de Verres cumplit se devastase;
Trăsni pe Cicerone: păcatul unei rase;
Intre tâlhari, pe cruce, un zeu fu răsticnit.

Mărinimoasa Romă tot către Styx ne mână;
Purifică tot visul superb întrezărit,
Asvârlă după suflet și doliu și țărână.

IMNUL UNUI EPICURIAN CĂTRE JUPITER

— SECOLUL AL II DUPĂ CRIST —

O, Zevs, opreşte năvălirea,
 În Roma, sub carmine zori,
 Tu n'ai de gând să mă omori,
 Cu mine să distrugi iubirea.

Cezari şi sclavi ne-au dat peirea,
 Şi între răcnet şi plânsori,
 Tu poţi cetatea să dobori;
 Latinul vrea nemărginirea.

N'am să mai joc la Bacchanale;
 Roşi-voi braţ vestmânt, sandale;
 Pe sacre ziduri mă ridic;

Printre săgeţile barbare,
 Pietrifică-mi, azi, pieptul mic,
 Lângă pământ şi desfătare.

SCLAVUL IMPERIAL

— SECOLUL I DUPA CRIST —

Te-a îngrozit pământul și zeii te-au respins,
 Căzând sub învrăjbirea cetății colosale,
 Și tribu-ți moștenit-a torturile fatale,
 În tenebroase carceri ai răsărit învins.

Și Roma, fierul roșu ca dar ți l'a întins,
 Egyptul încălzit-a mai blânde animale;
 Sub bice tremurat-ai, tot sărutând sandale
 Purta-te de nemernici cu simțimintul stins.

Nebuni setoși de sânge, auguste desfrânate,
 Sub un torent de secolii, purta-vor largi stigmat;e;
 Pentru un sclav, Olympul, etern, s'a împietrit,

Nesfâșiat de tigrii și lei din arene,
 Să scapi de trai și oameni, pe-un rug te-ai fi suit;
 Răcnit-ai în acvariu, ca hrană dat la mreac.

MOARTEA CLEOPATREI

S'a despărțit de viațuire,
De inutile agitații,
În efemerele senzații
Către sclavie și peire.

În voluptăți și cucerire,
Și prin subtile incantații,
Ar fi schimbat sub blonde spații:
Imperiul largi în cimitire.

În al Egyptului dezastru
Jertfi splendoarea de-alabastru
A formelor de nereidă;

Pierind galera după Nil,
Metalici ochi a vrut să 'nchidă
Sub desmierdarea de reptil.

UMBRA IBERICĂ

Maî palid ca o iasmă, eșii de prin taverne,
Crunt îmbrâncit de Parce spre scytilic exil,
Lințoliu întinsesem pe clipe de copil,
Erato mi-aprinsese în ochi : sclipiri eterne.

„Deslănțuind furtuna, dormi rău cum veî așterne“,
Și astăzi, larg vibrează un glas strident, senil;
Răcnii ca dupe-o rudă redusă în reptil,
Cu 'ntregul său pretoriu schimbat în reci caverne.

Sunt eu, o altă umbră iberică-romană ?
Privirea-mî năpădește în depărtarea vană,
Disting distruse glasuri în murmur cristalin.

Prin visuri și poeme trec după Styx amante,
S'a dus pe uragane al Manelor festin,
Dorind scânteii și riset și sinuri de bacante.

UMBRA DE LA SYRACUZA

Poate urna de repaos, de amici n'a fost sculptată,
Din Etruria bizară: muzicanți, dănțuitori
Legăna-vor visul vieței risipit pe-amurg și zori,
Vom sorbi din cupe de-aur; ambrozia parfumată.

Parcele uitat-au villa lângă val edificată,
Pe-ale noastre baldachine, muzele brodară flori,
Purpură ne-a dat Apollo, nereidele fiori;
Lângă insule vrăjite vom mai ancora vre-odată?

Zeus ne-a depărtat teroarea epocelor de 'nvrăjbire;
Umbră de la Syracuza, spune-ți basmul de iubire,
Cântă-ți sinul de ivoriu și luminile-ți de-agate.

Năvăliri cartagineze n'au lăsat nici un suspin,
Marea le-a sorbit escadra și barbara vanitate,
Vor suna italici harpe, peste secolii: vers elin.

FLOAREA DE LOTUS

Inchis-am lut și oase, de mult, sub piramidă;
Regretul dintr'un cântec, sub cerul arzător,
S'a 'ntins peste dorințe străpunse de fior
Cu patima enormă, absurdă și avidă.

Și tot ar vrea mumia, o noapte, să deschidă:
Ochi, sarcofagiu, poartă, pe-al secolilor sbor,
Cum undele în innuri, tresar dintr'un izvor
Și cum sburdalnicî fluturi apar din crisalidă.

Pe nava mea, o, Isis, pe-a Nilului splendoare,
Ai asvârlit spre pieptu-mî a lotusului floare,
Amurg cu roșii ghiare mi-a smuls regescu-ți dar.

Tot firmamentul magic în rîu se prăvălise,
Păruî schimbat, o clipă, în sunet funerar,
Și adormii pe apă, în tînguiri de vise.

AURUL POETULUI

Cântând a lui Neptun ivire,
Un trist rapsod, în vast palat,
Monarhul soarta i-a schimbat,
Prin bani plătind avânt, vrăjire.

Prădat pe-o navă, cu grăbire
A fost în valuri aruncat;
Aedul pe-un delfin, purtat,
Trecu pe-a mării svârcolire.

Prin stol neperitor de vise,
Apollon îl îmbogățise;
Il duse Plutus la dezastre.

Pentru comori să n'aibă regret,
În aurul din zori și astre
Intinde aripă de poet.

HERO

Thetis nu a fost severă,
Ca Leandru reapar ;
Mlădioasă în altar,
Parî și silf și baiaderă.

Sufletu-mî din altă eră,
Din alt spațiu mult mai clar,
Pe talazul funerar
S'a ivit ca o himeră.

Nici un sgomot de furtună
Nu deșteaptă nici n'adună
Svelt strigoî, vechi vrăjitor.

De cât marea mai păgână,
Nimicit-ai vis, fior ;
Valul țî-a trimis țărână.

SODOMA

In visările macabre văd o stranie Sodomă
Cu bitumice torente lângă țarm stâncos și trist,
In larg răcnet se cufundă tot orașul fatalist,
Pe stigmat de lad plutește cadaverică aromă.

După corpuri desfrânate nu tresare o atomă,
Din văzduh asvârlă flacări Dumnezeu pesimist,
El, judecător și rege, singur spectator-artist,
Reprezintă fantazia pentru o mai veche Romă.

Cântec, farmec și legende: stinsul ev nu le transmite,
S'au trăsniit brutale triburi ca un cârd hidos de vite.
Vulturii mai bat din aripi sub cristalul tenebros ;

Bestii, din pustietate, stau cu gurile ncleștate ;
Ochii de smarald brodează vast tablou miraculos ;
Angerii, luându-și sborul, au figurile crisplate.

PARADISUL

Intrezărind ântâia nimfă, Adam rămase în uimire,
Și nici odată în gândire nu s'a 'nchegat în nici un vis:
Ca o sculptură agitată prin asiatic paradis,
Inaintând fascinatoare între vibrări și nemurire.

Sălbaticul cuprins puternic de frenezie și 'ngrozire,
A 'ngenuchiat, crezând că noaptea: minunea sacră i-a trimis
Ca o fantasmă voluptoasă sburând pe-un-infinit abis;
După suprem extaz, Edenul a fost trăsniț într'o clipire.

În primitivul zeu, iubirea sădit-a patima de om,
Dar i-a mascat imensitatea unde plutea ca un atom,
Și printre bestii numeroase rămase vrednic împărat.

Și Eva deslușind un cântec în șueratul de reptil,
Și ne 'ntâlnind eroi sau genii în Ceylanul fermecat,
Intinse și lumini și brațe spre cel mai fioros profil.

AURORA

Vedenie păgână, din depărtări albastre,
Zeiță necuprinsă de aprigul Saturn,
Chemat-ai al meu suflet din spațiul nocturn,
M'apropii fără teamă de noile dezastre.

Lăsaî cetăți în luptă și fioroase castre;
Spre nesfârșite ceruri sburat-am dintr'un turn,
Am asvârlit pe-abise : înnoroiț coturn;
Roșindu-mi negre aripi, de purpura din astre.

Prăpastia distruse vechi crâng de Bacchanale.
Purificat de patimi și gânduri infernale,
Străbat imensitatea, scutit de naufragiu.

Sub vraja Cythereei, risei ca un copil,
Și nimicind tristețea, tot n'am avut curagiu
S'apropii Aurora de sinul meu de-argil.

ZEITEI BELLONA

Neînfrînată în pustiire,
Aprig deluviu ai revărsat,
Săpând oribil nedemn stigmat
Peste granitul în prăvălire.

Brutala-ți artă de nimicire :
Germanici creeri a îmbibat ;
Lăsat-ai urlet de lup turbat
Peste cuprinsuri de strălucire.

Ai rupt zăgazuri spre marea lată:
Sacra cetate fu dărâmată
De-un comic rege dement, vandal.

Călări trecut-au peste altare
Și spulberat-au în sbor fatal :
Lutul eroic din columbare.

ZEITEI ERATO

Junete, gânduri și simțire
Vor fi întinse cu deliciu
Pe-altarul tău de sacrificiu,
Pân' la suprema nimicire.

În agitații și 'nvrăjbire,
Aproape de fatal ospiciu,
Când sufletul mi-era supliciu,
M'ai însoțit în pribegire.

Pe sîn de foc și alabastru,
Sorbînd din ochi-ți tot alabastru
Și tot carminul după buze ;

Depart de fatal Pămînt,
Păream vrăjit de zei și muze :
Să n'am nici soartă, nici mormînt.

ZEULUI NEPTUN

M'acoperă 'n ultare
Cu toga-ți verzurie,
Cuprinsul tău să-mi fie
Alcov și columbare.

Pe infinita mare,
Talaze de-armonie
Împart și frenezie
Și forță și vibrare.

Privirile-mi avide
Surprinse nereide ;
Pe uragan, Neptun :

Țărâna-mi să o cearnă ;
Rămâi, suflet nebun,
N'ai înjosiri nici iarnă.

ZEITEI THETIS

Charybda, Scylla pot ucide,
Eu tot de-amici mă îngrozesc;
O, Thetis, singur îndrăsnesc:
Intreg Infernul a desfide.

Au prins orbitele-mi avide:
Cortegiul tău arhiregesc,
Când valuri de smarald isbesc
Sirene, zei și nereide.

Și al popoarelor masacru
N'a stins, sub cer, extazul sacru,
Atic fior, sunet divin.

Smulgând iar sufletul din mine,
Să 'ntinză pe marea de venin:
Cenușa mea în zorți carmine.

ZEITEI TRIVIA

Păreai superb deprinsă din spații de opale,
 Și străbătând abise mai sus de traî, de sorți;
 De comicul orgoliu ai rîs la 'nguste porți,
 După vârtej de patimi și nopți de Bacchanale.

Stăpână pe răspântii și drumuri infernale,
 Și nelăsând odihnă în cripta celor morți,
 Și sclavi și regi din grote, pe Styx îi retransporti,
 Cum Scythia revarsă în Alpi: horde fatale.

Venit-am către tine, trecând peste reptile,
 Ne 'nspăimântat de nimeni, în crunt blestem de zile,
 Sub trăsnet și fantasme, n'am colindat ca orb.

La tripla ta sculptură, în ev de nimicire,
 Și umbra-mi contopi-voiu, când astrele se-absorb;
 M'a doborât Pământul, dă-mi, tu, adăpostire.

?

Junona, zee ne'mblânzită,
N'am agerimea lui Eneea,
Uşor îmi vei răpi scânteea
De 'ntreg Olympul dăruită.

Marea de Notus răscolită,
Fascinatoare ca femeea,
Ne însoţeşte melopeea
Pe-a vieţii navă innegrită.

După absurda comedie:
Divert, dar nimenea nu ştie
Urmarea cum este 'nchegată;

Lăsând sub nori: trudite oase,
Va fi gândirea, suprimată
De regiuni miraculoase?

NAIADELE

Naiadele fascinatoare
Cu sin de crin, dogoritor,
Plutiră 'n magicul decör,
Albind vibrantele izvoare.

In svârcoliri îmbătătoare,
Prin bahic danț legănător,
In mistic și himeric sbor
S'a stins a țărmlui splendoare.

Intre-agitații și mâhnire,
După vegheri și rătăcire,
După 'ndoială și păcat,

Păgânul vis grabnic apune;
Distruge-te incendiat,
Suflet vrăjit lângă minune.

ULTIM SATIR

Ultim satir dănuitor,
Pierdut de Bacus și Silene,
Prin farinace thessaliene,
Fu deșteptat de un izvor.

Al zorilor silvestru cor,
Nebune jocuri syriene,
Amețitoare și obșcene,
I-au dat extaze și fior.

Intre vibrații și ardoare,
Dintre sculpturi fascinătoare:
Hidoasă umbră s'a desprins,

Acoperind visul și firea,
Zadarnic ochii au cuprins
Splendoarea și nemărginirea.

EDEN PRAVALIT

Am năvălit spre flăcări, vrăjit în auroră,
 Ne-am întâlnit pe ape, în haos, la răscruți,
 Neprevăzând, Panthea, ce zile îmi aduci,
 Danțat-am, între iasme, cea mai sinistră horă.

Trezit de vocea soartei: perfidă și sonoră,
 De umbre fioroase purtând și lănci și cruci;
 De-ai scoborât văzduhul ca 'n iaduri să te duci,
 Madonă ți-este moartea și agonia: soră.

Sburai, cernită zee, spre lupta cea mai vană;
 Când viața, peste suflet, a 'ntins hidoasa rană,
 Cu ghiarele de monstru și de suprem destin;

Impurpurai de sânge sculptura-ți ca ebenul,
 Finalul prin tortură părea-va prea puțin,
 Mulțimea îndârjită a prăvălit Edenul.

ANXIETAS

Maî sus de-al existenței sălbatic carnaval,
Fantastică răsare fascinatoarea villă,
În parcul plin de-arome, tresare o copilă,
Zărind un mag ecvestru, în orizont de-opal.

N'a răsunit pe-alee galopul vr'unui cal,
Și n'a purtat nici boarea: un vers dintr'o idilă,
Numai un dog păstrează în ochi intensă milă,
În așteptări zadarnici, sub un destin brutal.

Driada resemnată, sub săgetări de stele,
Într'un hamac, veghiază în chioșcul de zorele,
Marmoreane forme d'extatic androgin

Rămân neăgitate d'erotică poemă,
Și astrele i-asvârlă nuanțe de carmin
Pe gânduri sfâșiate, în liniștea supremă.

IN SBORUL VIETEI

Rămâi enigmă, vecinic, fantasmă uimitoare,
 Te-ai închegat prin haos, ca vis amăgitor :
 Tu legănați ca marea, ca să distrugi ușor,
 Însângerând și suflet de-aprinsa ta culoare.

Vrăjiți, schimbați în faruri, sculpturi fulgerătoare ;
 Scelipiri fără dorințe, lumini fără fior
 Au mângâiat talazuri și năvile în sbor ;
 Distrusul mit răpise himerica splendoare.

Ne despărțim prin valuri, prăpastie și munți ;
 O clipă sfărâmat-a strălucitoare punți ;
 Poți să răsari eternă, superbă și reală ;

Ne-am întâlnit sub stele, să pierdem fericirea ;
 Într'un sicriu, trecutul s'a ntins ca o beteală ;
 Și eu, arhanghel negru, am nimicuit iubirea.

VIS CERESC

Maî sus de îndârjirea laşe,
În uragan ameţitor,
Prin haos mă pierdeam în sbor,
Trântit pe-o navă uriaşe.

Furtuna, grabnică vrăjmaşe,
Distruşe vasul plutitor;
Cădeam ca praf scânteietor,
Prins în iuţeala ucigaşe.

Şi din ţărâna svânturată
Vibra o stranie sonată,
Trecând prin violet abis.

Şi tot Pământul, cu mânie,
A întrerupt cerescul vis,
Răpind şi foc şi armonie.

MAI SUS DE STELE

Sub irizatele făclii,
A vieții noapte înfășoară
Și glas și umbră de fecioară
Și țărni fatal și nebunii.

După decepții și orgii,
Intocmai ca odinioară,
Din haos iar se desfășoară
Conturul formelor sglobii.

Olympiana mea harpistă,
Himerică și egoistă,
Mai sus de stele m'a suit.

Părea că 'ntreg văzduh se frânge
Pe-un basm trecut, de zei vrăjit,
Schițat într'un amurg de sânge.

DUBLUL ROL

Vibrațiunile celeste
Și ângerul superb și cald,
Ivit din marea de smarald,
M'au dus pe-abisele funeste.

Și pe oceanul de tempeste,
N'ași vrea nici umbra-mi să mai scald,
Nici să apar ca ultim scald,
Nici să mai gem prin anapeste.

Și după cosmice dezastre,
N'am să mai cad, sub alte astre,
Nici sub aspectul unui fulg ;

Din a veciilor grămadă :
Alt foc de viață n'am să smulg,
Nici dublul rol de zeu și pradă.

SBOR DIVIN

S'a dus junețea svăpăiată,
Și grabnic smulsă dintr'un vis,
Coboară nesfârșit abis,
Intr'un sicriu desfigurată.

Cereasca umbră se arată,
Tovarășa unui proscris,
Trecut-ă vast infern deschis,
De suflétu-mi alăturată.

Rămâne setea de iubire
Pe-un sbor divin de pribegire
Prin forța gândului ne'nvins.

Spre tine, ânger de-armonie;
Eu aripile am întins
Pentru finala vijelie.

POEZIA ȘI MOARTEA

În miș de nopți le-am întâlnit,
În tinerețea-mi sbuciumată,
Pe-un drum prăpăstios, de-odată
Pe uragane s'au ivit.

Cu părul blond și despletit,
Antăia nimfă agitată,
În diafan vestmânt s'arată,
Cântând prin haos răscolit.

A doua brună și subtilă,
Neconținut ca o reptilă,
Din zori, pe suflet s'a 'nceleștat.

Plâns de himerica soprană,
Voiu fi pe veacuri spulberat
De sângheroasa nubiană.

NUNTA DE ARGINT

Acum, superba mea zeiță, serbăm o veche 'ndrăgostire,
 E nunta de argint, o, Muză, sunt singur, cum m'ai întâlnit
 Sub cer, când nimenea pe lume, în sumbre nopți, nu mi-a zîmbit,
 Ca 'n primul sbor, după 'nvierē, lângă inense cimitire.

Și toate darurile tale n'au suferit nici o știrbire,
 Al fantaziilor domeniu, în jurul meu stă neclintit,
 În armoniile de harpă, prin inspirații am plutit:
 Mai sus de tabăra suspectă și odioasa îndârjire.

Zăresc, știi, magica grădină și toată bolta înstelată,
 Când răsăriși aproape goală, ca o sculptură fermecată,
 Așa cum poate să tresară sub dalta unui Praxitele.

De-atunci mi-s'a părut că secolii, cutreerați văzduh și glob,
 În vis, tu mi-ai clădit un templu din milioanele de stele,
 Și zorile mă tot mințise că sunt fantasma unui rob.

LUI CUZA-VODA

Este o viață moartă, precum ș'o moarte vie ;
Și este și viața ce nu mai are moarte.

HELIAD RĂDULESCU

De fanarioșii clerici, vechi altare liberași,
Nimicit-ai vrăjmășia pe cuprinsul românesc,
Păreați hotărâți de Mircea, uriașul strămoșesc,
Răsbunând pe Brâncoveanu, tu și Tudor, dreptți urmași.

Sfânt desrobitor, părinte amarăților clăcași;
Vezi, acum, din cer, Ardealul unde Hunii stăpânesc,
Innecata Bucovină în potopul mișelesc ;
Viața ta, în epoci stinse, Patriei sacrificai.

Imprejuru-ți umbre negre, noapte fără lampadare
Invelit-au slujitorii și hidoasa lor trădare,
Ți-au smuls mantia și sceptrul, spulberând tot jurământul.

Ochii umezi cercetează, printre morți : eroii, frații ;
Tell, Magheru și Florescu, toți sunt una cu pământul ;
Dar viteji vulturi la Istru : au cuib și mormânt Carpații.

LUI IOAN HELIADE RADULESCU

Gigant profet neolatin,
Aprins-ai magică făclie,
Vrăjind c'o largă armonie
Din munți la Pontul Euxin.

Stropit de-al patimei venin,
Intre dezastre și mânie,
Ne'nvins de nici o 'mpărăție,
Din viață ai trecut senin.

In imnuri de suave lire,
Răsari pe culmi de nemurire,
Te-ai sbuciumat mult între noi;

Și arta s'a 'nceput prin tine,
In țara de străvechi eroi,
Cântându-ți sacrele destine.

ILEANEI

Fantastică împărăteasă
Din legendarele splendori,
Răsari între Pământ și nori:
Divinitate și mireasă.

A unui Făt-Frumos aleasă ;
In vise de cugetători,
Cutremurată de fiori,
De moarte nu vei fi culeasă.

Aezi și magi plini de simțire,
Îți dau eternă viețuire,
Apari pe-un svăpăiat centaur,

Pe mări albastre-violete,
In zori, în orientul de-aur,
In imnul sacrelor trompete.

SAR-ULUI PELADAN

Din templul artei ideale
Ai apărut, Sar Péladan,
Subtil, eroic suveran,
Cu teorii transcendente.

Distrugi cohorțe infernale,
Ca un superb magician,
Profet divin, assyrian
Din epoce patriarhale.

Și verbul tău să iumine
Artiștii țărilor latine,
Sub raze de-astré de topaz,

Sub cer brodat în diamante,
Lăsând mulțimea în extaz,
Ca Wagner, Leonard și Dante.

DRAPELUL

Visasem că prin aer, schimbat în mii de fire,
Țesut de-un stol de nimfe, pluteam ca un drapel,
Mă agitam zadarnic prin crivățul rebel,
Eram carmin și aur în zori de strălucire.

Ca un fatal lințoliu, în nopți de nimicire,
Mă 'ntinse pe-o ruină: un ostrogot mișel;
Distrus, muiat în sânge și sfâșiat de-oțel,
Eram sacrat fantastic de-absurdă învrăjbire.

Apoi, natura oarbă a făurit abise;
Un monstru: zei, relicvii și temple înghițise;
Orașe, oameni, bestii se cufundau prin scrum.

Între văzduh de flacări și valuri blestemate,
Ca purpură sburată-am pe cel din urmă drum,
Căzând peste dezerte: în ploaie de granate.

PARIA

În depărtări fantastice, sub trăsnet și furtună,
 Cutreerați abisul, între viteji și zei,
 Ne 'nspăimântat de monștrii, balauri și mișei;
 Acum vibrați și farmec într'un dezerț apună.

Trecuți prin văi de sânge, când tot văzduhul tună,
 Impurpurându-mi suflet ca 'n basmele cu smei;
 Din secolii și din spații ești hotărât să ieși:
 Măhnirea colosală ce roade și 'ncunună.

În aripa lui Plutus isbit-am cu putere.
 Și cizelat-am vise cu propria-mi durere;
 Din legiuni, eu singur am îndrăsnit să cânt.

Streini, în vieți uitate, de-a muzicei vrăjire:
 Mii trântori adormit-au sub stele, ca 'n mormânt,
 Iar eu am fost nebunul ursit pentru jertfire.

VIBRARE IDEALA

Va răsări suavă: făptura ta reală ?
De miî de nopți te-așteaptă o seară de beții,
De spasmuri și extaze... sau poate n'ai să vii
Sub stele, nici-odată ? Vibrare ideală.

Te-a revărsat în visuri: splendoarea siderală,
Din irizate mantii, pe-arabe armonii,
Călătorind pe-abisul întins de vecnicii,
Pe-o navă hărțuită de soarta colosală.

Sculptura ta întreagă tot cântul ilumină,
Fantasmă aburită pe umeda-mi retină,
Știind să mă cutremuri, tot nu poți da iubire.

Când ultimele clipe, sub fulger, se desprind,
Lăsând sărut și șoapte pe-a lirei tânguire ;
Orbitele-ți, și 'n iaduri, eternul foc aprind.

ALTARE

Iluzia schițează o navă fermecată,
Superbă nereidă, pe-abisuri verzurii,
Prin lumile fantastici, în nopți de frenezii,
Vrea sufletu-mă cu tine: oceane să străbată,

Cutrerând pe valuri neancorând vre-odată
În portul ce ascunde cinism, sălbăticii;
Uitând și munți și crânguri, pe mările pustii,
Voiu aduna din haos: speranța spulberată.

Prin spații de smaralde, topaze și safire,
Trecutul stins în lupte, veghere și mâhnire,
De-o altă viețuire, prin vrăji, e alungat.

Detunător decorul de-oraș grotesc tresare;
Disting în miș de glasuri: al vrajbei șuerat;
Și poate, numai visul a închegat altare.

VRĂJITE OASE

Precum ai tot respinge al cerurilor dar,
Am nimicîit continuu absurda uneltire;
Ești alt-fel de cât alții: suî stânci de răstignire,
Te depărtezi de viață, ca un strigoî bizar.

Fantasma voluptăței, extaz fără hotar,
Pe uragan venit-ai ca 'n zori de cucerire,
Ai stins ântâi trecutul și 'ntins-ai cu grăbire,
Pe umbra mea: largi aripi de-arhanghel funerar.

M'ai urmărit zadarnic: pe ape argintate,
In crânguri, cimitire, la margini de cetate,
In turnuri, prin taverne la Dresda și Paris.

Amantă și vrăjmașe, prin țări miraculoase,
Te-ai încleștat ca soarta pe cel mai splendid vis,
Ca 'n mantia-ți de aur să strângi vrăjite oase.

IN NOAPTEA CRACIUNULUI

Zăresc un dispărut Crăciun
Trântit prin negura întinsă,
Lipit de-adolescența stinsă,
Ca sufletul de-un cânt străbun.

Păpuși cu părul blond și brun,
Din vremea de trecut cuprinsă,
Valtând pe o terasă ninsă,
Prin viscol și vibrări apun.

Sub ceruri, dacă nu-mi rămâne
Nici una dintre albe zâne,
Uitat de Zevs, de 'ntreg Olymp;

Pot fi sdrobit de vre-o piaiță?
Desprins mereu din al meu timp,
Sburat-am către altă viață.

BIOGRAFIE

Dintr'un ospiciu a scăpat,
De sânge hañele sunt pline,
Cântând: „Mi-aduc aminte bine,
„Am fost, odată, împărat.

„Am viețuit întemnițat
„In cripta umbrelor ruine,
„De-un veac, o rază pentru mine:
„Văzduhurile n'au lăsat.

„Dupe-un cutremur, din pământ,
„Sub trăsnet și oribil vânt,
„Eșii prin ziduri despicate;

„Și orb și gârbov fără minte,
„Mă voiu târâ în libertate,
„Tot între visuri și morminte“.

PAPUȘA TRAGICA

Pluteai pe-o muzică subtilă,
Te învârteaî în danț barbar;
Păream un demon secular,
Aprins de-ardoarea-ți de nubilă.

De svârcolirea-ți de reptilă,
Și dupe-un sfert de veac tresar;
Sburarăm pe abisul clar,
Spre cea mai tenebroasă villă.

Hrănită de povești bizare,
Un gest te-a dus către pierzare,
Smulgându-ți vrăjile din gând;

Oceanul te-a sorbit de vie,
Ultim extaz întrerupând
Nebunul vis de vecinicie.

YACHTUL NEGRU

In port stătuse prea puțin :
Un negru yacht imperial,
Purtând un silf cù sîn de-opal,
Stăpân pe suflet și destin.

Pe-ocean de sânge și venin,
Vaporul sumbru și fatal
Fu asvârlit din val în val
Și supt de orizont carmin.

Dar eu, pe bord, voiam să sbor
Prin haosul șucrător,
De nici un far chemat vre-odată ;

Doream să cânt, să rîd, s'adorm,
Zărind speranța fulgerată,
Dus prin deluviul enorm.

SCHITUL FEERIC

Vrăjit de sacra simfonie,
Veghind într'un feeric schit,
De noaptea vieții asvârlit
Departe de zădărnicie.

Zăresc din strâmta mea chilie :
Codrul râpos, nemărginit,
Abisul cenușiu rânjit,
Torent de-argint în vijelie.

În resemnări, clipa tot sboară,
Regretul nu mă e povară,
Nici toxic corosiv, amar ;

Se sting dorințele nebune
În stol amăgitor, bizar,
Între mormânt și rugăciune.

S I N A I A

Credința din copilărie o regăsi în mănăstire,
 Dar Piaza-Rea nimicitoare se arăta pe Caraïman,
 Mascând prin umbra unei rude: tot sufletul unui dușman,
 Abisul mi-a sorbit junețea de patimi și de amăgire.

Saturn, o jumătate secol, m'a legănat pe cimitire,
 Și din adâncile-mi orbite: scânteii am asvârlit în van,
 Ași fi dorit, în sumbre peșteri, să am destin de bolovan,
 Neîncălzit de nici o rază, nedesmierdat de-o licărire.

Vrăjmași, amici din drama vieții, invidioși, distrugători,
 Vreau să rămân, o clipă, singur, între prăpastie și nori,
 Și să revăd vechia Sinaie, când nu era de cât pustie.

De mult, adolescența clară s'a risipit în primul cânt;
 În rîu, o nimfă oglindise sculptura ei trandafirie,
 Cernind titanice iluzii, s'a deslipit de la pământ.

LINTOLIUL SUFLETULUI

Aprinsele orbite au prins numai splendoare,
 Feerica sculptură din galic parc s'a stins;
 Nebun, în largi tenebre, zadarnic am întins
 Privirea-mi către forța etern prăvălitoare.

M'a dogorit extazul prin stepe, sub teroare,
 M'a urmărit himera în visuri de învins,
 Și muzică funebră din creer s'a desprins,
 Cernind și voluptatea din seră îmbătătoare.

Am străbătut văzduhul, trecutul și Pământul,
 Pierdut între reflecții, nu m'a îngrozit mormântul,
 N'am fost uimit de aur, nici înceștat de-orgoliu.

Și grija, desnădejdea, sălbatice stăpâne,
 Au asvârlit pe suflet și mai hidos lintoliu
 De cât fatala sdreanță ce 'n groapă va rămâne.

IMAGINI SPULBERATE

Sub învrăjbirii țărni detună,
Și sufletul nu 'l mai frământ;
Frunte plesnită de pământ,
Cu stol de corbi te încunună.

În tragic joc și pe furtună,
Myrrha, te-am prins în primul cânt,
Iubirilor săpași mormânt,
Când steaua-ți hotărâ s'apună.

Fantasma ta n'a fost, odată:
De brațe, buze fermecată,
Ne-având, pe lume, soartă, sens.

Pe-abis cernit d'eternitate,
Tu n'ai zărit prin fum imens:
Arzând imagini spulberate.

SUB ASTRE

Sclipiri de astre sângeroase,
Cu rătăcitele priviri,
Imi sguduiți miș de-amintiri
După cuprinsuri nebuloase.

O, lampadare numeroase
Cu sbor de falnice oștiri,
Purtați hidoasele gândiri
Sau svârcolirea unor oase ?

O, suflet plin de nebunie,
Zadarnic arzî a ta făclie
Ca far pe-o coastă frământată

De cer, de oameni și de-abis ;
Rămâi fantasmă închegată
În năpădirea unui vis.

SUFLET IMPĂRȚIT

Poți să te pierzi fără iubire,
Setos de-amețitor deliciu,
Purtând în craniu : vag indiciu
De-apropiată strălucire.

S'a spulberat, într'o clipire,
Al presimțirilor supliciu
Cu tot decorul de ospiciu,
De peșteră în prăvălire.

Văzduhul înnegrit detună,
Pe-aridă insulă se-adună :
Himere, monștri și balauri,

Mii milioane de fantasme,
Sirene, hidre și centauri ;
Se 'mparte sufletu-mi la iasme.

I M N

Vedenie Olympiană,
Nu-ți voiu șopti nici un cuvânt,
Sirenă, straniul tău cânt
N'ar vindeca psihica rană.

Splendoarea-ți sacră, suverană,
Mi-a dat al zeilor avânt;
Voiu fi distrus de-un strâmt mormânt,
După iubirea noastră vană.

Ca un pârîu dând apa toată
In sgomot pe a morei roată,
Voiu pierde imnul legendar ;

O, viață, crunt pirat de vise,
Distrus-ai sufletul bizar,
Numai extazul îl hrănise.

DEPARTE DE PĂMÂNT

Tresări pe-albastrele abise,
Ca un luceafăr violet,
Te schimbă 'n hurie, încet,
Ca în arabe paradise.

Cernitul haos te 'nghițise
În legănări de menuet,
Dar țeasta de bizar poet
Te-a 'nchis în magic stol de vise.

Zăresc sinistra baiaderă:
Servindu-mă toxica maderă,
Stingând al sufletului morb.

O, silf, înșelî prin danț și cânt,
Dă-mi vinul tău, ântâi să'l sorb,
Du-mă departe de Pământ.

LĂNGĂ CETĂȚI

Răsari târziu, o, silf lactat,
Te-ai-hotărât să te arăți,
Cutreerași imensități,
Eu până astă-zî te-am visat.

Și pentru tine am sburat
De-asupra umbrelor cetăți,
Cu aprige diformități
Pe-ocean sălbatic, am luptat.

Din cripte reci și tenebroase,
Reînviați, umbre și oase,
Exagerând ura postumă;

Ageri briganzi pentru năvală,
V'ați odihnit destul sub humă
Și moartea nu v'a fost fatală.

SCULPTURĂ BARBARĂ

Cu epiderma de-alabastru,
Cu ochi de-ocean întărâtat;
Repaosul mi-ai turburat,
În tot amurgul de sihastru.

Naiada unui rîu albastru,
Plutînd prin mîturi de 'mpărat,
Al nopței sbor te-a legănat
Lîngă iluzii și dezastru.

Prin raze, danțuri și ardoare,
În clipele dogoritoare,
Între vechere și extaz,

Pe suflet năpădiși barbară,
Fără s'aibi farmec de talaz,
În vis trăsniț de-o primăvară.

DANA E

Ca pe-o fantastică Danae,
Torent de aur te cuprinse,
Pe toate formele-ți întinse :
Valuri de-olympică văpae.

Când firul vieții tot se tae,
Zadarnic sufletul învinse ;
La urmă, lumile-ți sunt stinse :
Pe tron sau pe-un culcuș de pae.

Și pe-o superbă simfonie,
Prin a trecutului magie,
Iubita mea, să rătăcim

Sub vastul baldachin albastru,
In visuri să ne'nvăluim,
Rizând în sbor către dezastru.

UMBRA JUNETEI

Umbra juneții se depărtează
Cu firmamentul stins, prăvălit;
Grupe și nuduri din veac zdrobit:
Prin parc de iarnă se 'nfiripează.

Văzduh, oceane concretizează
Deceruri unde am rătăcit;
Sclipesc orașe și drum și mit,
Când pe iluzii se înserează.

E nebunie, de-acum ce'mi pasă,
Cuibul iubirei -alba terasă-
Se va distruge de uragan.

Pe lumii, pe secolii, pe vechi dezastre,
Pe-abis sburat-am ca un titan,
De flacări spadă rupsei din astre.

PE-A STELELOR BETEALĂ

Ca un etrusc și stins altar,
Lângă dumberă și colină,
Superb trecut scris pe-o ruină,
Mă sguduî ca un vis barbar.

Trecând prin ciclul funerar,
Și viață, sveltă eroină,
În resemnarea ei divină,
Împrăștie farmec bizar.

O, gând vrăjit d'eternitate,
Prin largi vibrații azurate,
Tot sufletul ai frământat;

Și sub o boltă ireală,
Respins de țarm, te-ai preschimbat
În imn pe-a stelelor beteală.

IN PURPURA DE-AMURG

Tânguitor sfârși-voiu cântul,
Extazul vieții se'ntreține;
Nu știu de-am să mai sorb din cupe:
Vigoarea, liniștea, avântul.

De s'ar putea să pierd Pământul,
Când firul magic se va rupe;
Divinitățile în grupe:
Să-mi dea prin uragan: mormântul.

Sau, lângă seara fermecată,
Când toamna creierul îmbată
Sub sărutarea-î de alme;

Panthea, scapă-mă de muncă,
Desprinde-mi ultima idee,
In purpura de-amurg m'aruncă.

FLORI DE SÂNGE

Cu epiderma ta de roze,
Infierbântată în delir,
Tot vei danța în negrul sir,
Pe drumul spre metamorfoze.

Imagină de-apoteoze
Din Wagner, Fragonard, Shakespeare,
Te-ai stîns ca sunet pe-un clavir
Sau ca un vis între nevroze.

O, silf avid în reurcare
Mai sus de-arhaice altare,
Vrei tot văzduhul să cutreeri?

Când ochii tăi nu vor mai plînge,
Lăsa-vei munții peste creeri
Și lângă suflet: flori de sânge.

TEATRUL BALCANIC

Umbrît de pontice ruine,
Arhanghel, silf îmbătător,
Nu m'ai lăsat să mă scobor
Între cohorte asasine.

Jucat-ai melodrama: bine,
Lângă balcanicul decor;
Cădea-vei, la final, din sbor,
Distrus de bestii bizantine.

Rănită mască resemnată,
De-amurg și sânge colorată,
Zîmbiși necontenit, prin spațiu:

De-a corbilor compătîmire,
Dorînd mai mult de cît Horațiu
Și libertate și iubire.

A!

Privirile-ți nu pot să 'nșele,
Nimic din gânduri n'o să-mi furî,
Treci între negrele sculpturi:
Pierdută dintr'un stol de iele.

Când rătăceam de mult, sub stele,
Prin mitologice pădurî;
Prin ale munților spărturi:
Rideaî, în clipele-mă rebele.

În ochi, în zîmbet, în figură
Ai grămădit dispreț și ură,
Deși ești abur, umbră, fum;

Blestem ivit dintre mistere,
Parî, despiciînd al nopței drum:
Funestă chiar printre himere.

ROMANȚĂ

Am fost trimis în omenire,
Ca un strigoî timid, subtil;
Pe țărnul tenebros d'exil:
Te-arăți ca splendidă sclipire.

Și în a rimelor clădire
S'a închegat superb profil,
Il voiu păstra și sub argil,
Și 'n vre-o postumă licărire.

Și a dezastrelor magie
Mă va răpi pentru vecie,
Anger sglobiu și sculptural,

Din ale Spaniei altare;
Ai răsărit pe-albastru val,
Și'n svăpăiată-mi cugetare.

DIN CUTELE MANTIILOR

O, gloria nu mă îmbată,
Pentru o nimfa am cântat,
Precum amurg împurpurat
Vrăjește marea svăpăiată.

Orașelor să ceri răsplată?
Când cerurile te-au creat;
Culcușul nu va fi mai lat
Când Proserpina se arată.

Sculpturi, în danțuri nevăzute,
Din ale mantiilor cute
Lăsat-au visuri de poet.

Trecând cuprinsurile sumbre:
Timidu-mi suflet violet
A fost izbit de-abjecte umbre.

IDILA NOASTRĂ

Ca bolta umbrelor morminte,
Idila noastră s'a închis,
Precum învăluim în vis:
Gravuri ce n'au găsit cuvinte.

Ca trăsnetul peste o minte,
Cutremurași svelt paradis,
Lăsând ruine și abis
Prin irizate labirinte.

O mare între noi se 'ntinde,
Trecutul în vârtej s'aprinde;
Destul orbitele-mi te-au prins,

Acum te spulberă gândirea,
Și basmul singură l-ai stins,
Te 'nspăimântase nemurirea.

ROMANTIC CHIP

Aprins în purpura de-apus,
Între torenți de simfonie,
Romantic chip, pe vecinicie,
Schițat e 'n secolul răpus.

Pe-abis, cumplit vârtej a dus
Mii clipe de copilărie,
Adolescență și junie,
Pe-un yacht sorbit, de nori, mai sus.

Sunt liberi zeii să mă poarte
Spre flacări, nebunii și moarte,
Voiu pierde tot, fără regret.

O, falși amici mascați prin ceață,
Crunt blestemat de-a fi poet,
Plătii prea scump :- crâmpei de viață.

PURPURA FATALĂ

Sub vâl deazur și diamante,
De smirnă, roze îmbătat,
Pierdui din gândul sfâșiat :
Zeițe, nimfe și bacante.

Și după țărături de-amarante,
Cu sufletul imaculat,
Pe negrul riu am navigat
Intocmai ca Orpheu și Dante.

Plutind sub ale nopței facile,
Având vigoarea lui Heracle,
Trecui din iaduri în Olymp,

Lăsând în grotă colosală :
Al tinereței splendid timp
Sclipind în purpura fatală.

1884—1916

De calomniî înmărmurit,
Lăsaî trist suflet să se 'mbete
De-asupra horei de schelete,
In secol de Saturn trăsniî.

Maî sus de iadurî de granit,
Fugîi de odioase cete;
Zeiţa Clio sbor îmi dete
Spre timp eroic prăvălit.

Nacela-mî spaţiul străbate,
Scăpaî de-amici şi laşitate,
De înrudirî, ipocrizie,

De creştinism din ev modern,
Prin efemera 'mpărăţie,
Al artei vis ar fi etern.

VIBRAȚIUNI

Cuprins de vis și armonie,
Arhanghel, demon, uriaș,
Sclav și monarh, erou și laș,
De-un vechi Eden am nostalgie.

Pe-un larg văzduh de simfonie
Am dus tot sufletul trufaș;
Prăpastii, valuri și oraș
Mă vor primi tot cu mânie.

De-asupra norilor divini,
Vibrații: glas, harpe și lumină,
V'ați întâlnit pentru jertfire.

Printre substanțe cerebrale,
În focul tău te pierzi, gândire,
Între splendori transcendente.

FINAL

Zeitei Erato

Acum, himerică zeiță, superbă, magică regină,
 Intr'o finală simfonie din sbuciumarea mea sub cer,
 Va coborâ funesta nimfă cu 'mbrățișarea ei de fier,
 Țesând arhaicul lințoliu: din frunze, brumă și lumină.

Divinitate de-armonie, legenda vieței se termină,
 În șuerări de uragane, ca o fantasmă pot să pier,
 Vrajit de valurile morței, de nebuniē și mister,
 Schimbat în torță asvârlită pe o mocirlă bizantină.

Din leagăn mă 'ndreptai spre tine, când auzii vibrări de liră,
 Torent, prăpastie și fulger în ochii mei se adânciră,
 Pluții ca Dante și Virgiliu pe insondabilul abis.

Cernit-am suflet, gând și spațiu și viziunea mea păgână;
 Păream, de 'ntreg Pământ, departe, gemând pe irizatul vis;
 Cădea-va plumb de miș de secolii pe obosita mea țărână.

T A B L A

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
1. Patria	7	27. In Amurgul Imperiului	33
2. Blestemul Louvain-ului.	8	28. Unica Dorință	34
3. La Malédiction de Louvain.	9	29. Vedenia Legionarului	35
4. Ave Maria.	10	30. Purifică tot Visul	36
5. Vanitas	11	31. Imnul unui Epicurian	37
6. Reaparițiune	12	32. Sclavul Imperial	38
7. In Amurgul Lumilor	13	33. Moartea Cleopatrei	39
8. Zîmbet Divin	14	34. Umbra Iberică	40
9. Umbra de Bitum	15	35. Umbra de la Syracuza	41
10. Intre Văzduh și Valuri	16	36. Floarea de Lotus	42
11. Secolului al XX.	17	37. Aurul Poetului	43
12. Secolului al XIX.	18	38. Hero	44
13. In 1877	19	39. Sodomă	45
14. Madona și Fanariotul.	20	40. Paradisul	46
15. Secolului al XVIII	21	41. Aurora	47
16. Împresii din Thessalia.	22	42. Zeiței Bellona	48
17. In Nicomedia	23	43. Zeiței Erato	49
18. Floralia	24	44. Zeului Neptun	50
19. Cântec Roman	25	45. Zeiței Thetis	51
20. Fluturi	26	46. Zeiței Trivia	52
21. Proscris	27	47. ?	53
22. Darul Asiatic.	28	48. Naiadele	54
23. Aed-Legionar	29	49. Ultim Satir	55
24. Driadele din Apennini	30	50. Eden Prăvălit	56
25. Itinerar Antic.	31	51. Anxietas	57
26. Din Sbor Italic	32	52. In Sborul Vieței.	58

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
53. Vis Ceresc.	59	75. Imagini Spulberate.	81
54. Maï sus de Stele	60	76. Sub Astre.	82
55. Dublul Rol	61	77. Suflet Impărțit	83
56. Sbor Divin	62	78. Imn	84
57. Poezia și Moartea	63	79. Departe de Pământ	85
58. Nunta de Argint	64	80. Lângă Cetății.	86
59. Lui Cuza-Vodă	65	81. Sculptură Barbară	87
60. Lui Heliade Rădulescu	66	82. Danae	88
61. Ileanei	67	83. Umbra Juneței	89
62. Sar-ului Péladan	68	84. Pe-a Stelelor Beteală	90
63. Drapelul	69	85. In Purpura de-Amurg.	91
64. Paria	70	86. Flori de Sânge	92
65. Vibrare Ideală	71	87. Teatrul Balcanic	93
66. Altare	72	88. A!...	94
67. Vrajite Oase	73	89. Romanță	95
68. In Noaptea Crăciunului	74	90. Din Cutele Mantiilor	96
69. Biografie	75	91. Idila Noastră.	97
70. Păpușa Tragică.	76	92. Romantic Chip	98
71. Yachtul Negru	77	93. Purpura Fatală	99
72. Schitul Feeric	78	94. 1884—1916	100
73. Sinaia	79	95. Vibrațiuni	101
74. Lințoliul Sufletului	80	96. Final	102

VERIFICAT
 1987

138/12

ANTICARIATUL Nr.
LETI 25